

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนการสอนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติในเรื่องการฝากขาย

The Achievement Comparative between Classroom-oriented and Out-of-classroom-oriented Teaching Method by Hands-on Approach in the Consignment Lesson

อัญชลี วิรุฬห์จรรยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

วิทยาเขตรังสิต จังหวัดปทุมธานี 12120

Uncharlee Virunjanya

Assistance Professor in School of Accounting, Bangkok University,

Rangsit Campus, Pathumthani, Thailand 12120

E-mail: uncharlee.v@bu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ หัวข้อที่ใช้ศึกษาคือการฝากขาย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 3 ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุมเรียนด้วยวิธีการเรียนในชั้นเรียนปกติกับกลุ่มทดลองเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ: การสอน ฝากขาย ฝึกปฏิบัติ

Abstract

This research aimed to compare students learning achievement between the Classroom-oriented approach and Out-of-classroom-oriented by emphasizing hands on practicing. Samples were third year accounting students of Bangkok University who had taken Advanced Accounting in the first semester of 2016. The samples were divided into two groups including the control and experimental groups. The control group learning was based on classroom-oriented teaching and the experimental group learning was based on out-of-classroom-oriented teaching. Analysis of Covariance (ANCOVA) has been employed for the statistical analysis. Results have been revealed that the learning achievement between the control and experimental groups were not statistically significantly different at the level of .05.

Keywords: teaching, consignment, practice

บทนำ

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ทำให้บุคคลมีการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะศาสตร์แขนงด้านวิชาชีพ จะช่วยส่งเสริมให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพของตนดังที่อำเภอ หรือคุณารักษ์ (2550) กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประเทศไว้ว่าประเทศชาติจะมีการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น ประชากรในประเทศต้องได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ จะสามารถครอบคลุมขอบเขตและสาระสำคัญขึ้นอยู่กับคุณภาพการศึกษาของคนในประเทศนั้นๆ ประเทศที่ประชากรได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ จะมีทางเลือกในการพัฒนาประเทศมากกว่าเสมอแต่ระบบการศึกษาของไทยยังขาดกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ดังเช่น ประเวศ วะสี (2537) กล่าวว่าปัญหาสำคัญประการหนึ่งของระบบการศึกษาของประเทศไทยคือยังขาดกระบวนการเรียนรู้ที่ดี สภาพการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่สร้างความอ่อนแอทางสติปัญญาและทำลายศักยภาพในการเรียนรู้ เนื่องจากเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาในห้องเรียนและท่องจำจากตำราเป็นใหญ่ ผู้เรียนขาดประสบการณ์และการศึกษาจากความเป็นจริงรอบตัว ขาดการคิดวิจารณ์ญาณ ทำให้การเรียนรู้ของบุคคลไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบวิชาการบัญชีชั้นสูงซึ่งเป็นวิชาสำหรับนักศึกษาคณะบัญชีชั้นปีที่ 3 จำนวน 2 กลุ่ม ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative GPA) ล่าสุดคือผลการเรียนเฉลี่ยเมื่อสิ้นชั้นปีที่ 2 ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 3.35 ขณะที่นักศึกษากลุ่มที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 2.99 ผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมาทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent T-Test) พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษากลุ่มที่ 1 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษากลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดหาหนทางวิธีการสอนที่จะช่วยส่งเสริมผลการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น จากแนวความคิดของนักวิจัยหลายท่านที่ได้ศึกษาว่าวิธีการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้น (Byrne et al., 2002; Davidson, 2002; Ramsden, 1985; Trigwell & Prosser, 1991; Watkins, 1982) นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยของนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาในเรื่องของการนำการผสมผสานวิธีการสอนในรูปแบบต่างๆเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยมีทั้งที่สรุปว่าการสอนแบบปกติกับการสอนแบบผสมผสานไม่ทำให้ผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (Keller et al., 2009) แต่งานวิจัยส่วนใหญ่พบว่าการเรียนรู้แบบผสมผสานทำให้ผลการเรียนดีกว่าการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ (Dowling et al., 2003; Potter and Johnston, 2006; Jones and Chen, 2008) ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าการเรียนแบบผสมผสานจะทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้นหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะและแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามวิธีเรียนในชั้นเรียนปกติและวิธีเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ
2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของวิชาการบัญชีชั้นสูงตามวิธีเรียนในชั้นเรียนปกติและวิธีเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่ใช้วิธีเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับวิชาการบัญชีชั้นสูง

แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเรียนการสอนโดยการฝึกปฏิบัติ (Learning by Doing)

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการเรียนการสอนโดยการฝึกปฏิบัติ (Learning by Doing) เช่น ทิศนา ขัมมณี (2553: 27) ได้กล่าวถึงปรัชญาปฏิบัติ

นิยมไว้ว่าการนำความคิดไปสู่การกระทำ การดำรงชีวิตที่ดี ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานการคิดที่ดีและการกระทำที่เหมาะสม การจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือทำ หรือที่เรียกว่า Learning by Doing ประชานิยมจึงเน้นการปลูกฝังการฝึกฝนอบรม โดยการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ และเรียนรู้จากการคิด การลงมือทำและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง Rizk (2011) กล่าวว่าประสบการณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการการศึกษา ประสบการณ์ของการเรียนรู้ประกอบด้วยลำดับของตรรกะคือการเผชิญหน้ากับปัญหาก่อนแล้วจึงคิดหาหนทางวิธีแก้ปัญหา ซึ่งนำมาสู่แนวคิดของการเรียนรู้จากประสบการณ์หรือการเรียนรู้โดยฝึกปฏิบัติ (Learning by Doing) นิลมณี พัทธ์ และคณะ (2550) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติว่า การที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเองและปฏิบัติเอง ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดอย่างอิสระ ได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ได้ฝึกทักษะกระบวนการในการค้นคว้าหาความรู้ เช่น การสังเกต การคิด การสำรวจ การตั้งสมมติฐาน การทดสอบ การทดลอง การรวบรวมข้อมูล การหาข้อสรุป การอภิปรายของสมาชิกในกลุ่ม การวางแผนการทำงาน การวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เฉลิมพร เย็นเยือก (2558) พบว่าการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นผู้พร้อมตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา ควรส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือร่วมใจทำงานเป็นกลุ่ม สร้างความรับผิดชอบและสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 ระบุว่าจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพและมาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ได้ระบุส่วนหนึ่งว่าควรจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น

รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การเรียนการสอนแบบปกติ

อนันท์ คัมภีรานนท์ และ ฐิติฐ บวรวัฒนดิลก (2555) กล่าวถึงวิธีการสอนปกติว่าหมายถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแบบแผน ซึ่งประกอบด้วยขั้นนำ เป็นการสร้างหรือกระตุ้นความสนใจหรือเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนของผู้เรียน ขั้นสอน เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ครูต้องใช้เทคนิควิธีการสอนต่างๆ ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นสุดท้ายที่มุ่งสรุปความคิดรวบยอดของเนื้อหา ประเมินความรู้ความเข้าใจเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยอดนภา เกษเมือง (2554) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนบนเว็บไซต์เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อนันท์ คัมภีรานนท์ และ ฐิติฐ บวรวัฒนดิลก (2555) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับวิธีการสอนปกติในวิชาหลักการอาชีวและเทคนิคศึกษาพบว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05

การฝากขาย (Consignment)

จากการทบทวนข้างต้นผู้วิจัยจึงนำแนวคิดในการเรียนการสอนแบบฝึกปฏิบัติมาใช้กับวิชาการบัญชีชั้นสูง ในหัวข้อการฝากขายซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าใจหัวข้อนี้น้อยกว่าหัวข้ออื่น และทำคะแนนในหัวข้อนี้ได้น้อย โดยหัวข้อการฝากขายนี้ เป็นหัวข้อที่ผู้ฝากขาย ส่งสินค้าไปฝากอีกกิจการหนึ่งให้ขายสินค้า ซึ่งเรียกว่าผู้รับฝากขาย ทักษิณารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ

(2559: 1) ให้ความหมายของการฝากขายว่า หมายถึง การที่กิจการผู้เป็นเจ้าของสินค้าซึ่งเรียกว่าผู้ฝากขาย ส่งสินค้าไปฝากไว้กับอีกกิจการหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้รับฝากขาย เพื่อให้ผู้รับฝากขายทำหน้าที่เป็นตัวแทนของตน ในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดการขายสินค้า ทั้งนี้ สินค้าฝากขายคงเหลือที่ผู้รับฝากขายยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ฝากขาย เมื่อผู้รับฝากขายขายสินค้าให้แก่ลูกค้า

ได้ กรรมสิทธิ์ในสินค้าจึงจะโอนเป็นของลูกค้า ณ จุดนี้ ความเสี่ยงและผลตอบแทนทั้งหมดของสินค้าได้โอนจากผู้ฝากขายเป็นของลูกค้าแล้วรายได้จากการขายเกิดขึ้น ดังนั้นผู้ฝากขายจะต้องบันทึกการขายโดยความแตกต่างระหว่างการขายปกติและการฝากขาย ทั้งนี้ ทศนีย์นารถ ลิมสุทธีวันภูมิ (2559: 5) แสดงความแตกต่างไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 ความแตกต่างระหว่างการขายกับการฝากขาย

ข้อแตกต่าง	การขาย	การฝากขาย
1. การรับรู้รายได้	ผู้ขายจะรับรู้รายได้จากการขายทันทีที่ความเสี่ยงและผลตอบแทนที่จะได้รับจากสินค้าได้โอนจากผู้ขายเป็นของลูกค้าซึ่งโดยปกติคือ วันที่มีการส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้า	ผู้ฝากขายจะไม่รับรู้รายได้จากการฝากขายในวันที่ส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้รับฝากขาย เพราะความเสี่ยงและผลตอบแทนที่จะได้รับจากสินค้ายังเป็นของผู้ฝากขาย ผู้ฝากขายจะรับรู้รายได้จากการฝากขายเมื่อผู้รับฝากขายส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้า
2. กรรมสิทธิ์ในสินค้า	กรรมสิทธิ์ในสินค้าจะโอนเป็นของลูกค้าทันที เมื่อมีการส่งมอบสินค้าให้ลูกค้า	กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังเป็นของผู้ฝากขายเมื่อมีการส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้รับฝากขาย
3. การแสดงรายการสินค้าคงเหลือในงบแสดงฐานะการเงิน	ผู้ขายจะแสดงสินค้าคงเหลือจากการขายเป็นสินค้าคงเหลือในงบแสดงฐานะการเงินของตน	ผู้ฝากขายจะแสดงสินค้าคงเหลือที่ผู้รับฝากขายรวมกับสินค้าคงเหลือจากการขายปกติเป็นสินค้าคงเหลือในงบแสดงฐานะการเงิน
4. สิทธิ์ในการเรียกร้องให้ชำระหนี้ในกรณีที่ผู้ซื้อหรือผู้รับฝากขายเป็นบุคคลล้มละลาย และไม่สามารถชำระหนี้สินต่างๆของตนได้	ผู้ขายมีสิทธิ์ในการเรียกร้องให้ผู้ซื้อชำระหนี้หลังผู้มีบุริมสิทธิในสินทรัพย์ของผู้ซื้อและจะต้องร่วมแบ่งสินทรัพย์ของผู้ซื้อร่วมกับเจ้าหนี้รายอื่น	ผู้ฝากขายมีสิทธิ์เรียกร้องสินค้าที่ฝากขายและคงเหลืออยู่ในมือผู้รับฝากขาย รวมทั้งเงินค่าขายสินค้าที่ฝากขายคืนได้ก่อนเจ้าหนี้รายอื่น

ที่มา: ทศนีย์นารถ ลิมสุทธีวันภูมิ (2559)

การบัญชีเกี่ยวกับการฝากขายมี 2 วิธี คือ รับรู้การฝากขายแยกจากการขายปกติและรับรู้การฝากขายรวมกับการขายปกติ กิจการจะบันทึกรับรู้การฝากขายแยกจากการขายปกติเมื่อมูลค่าของการฝากขายมีนัยสำคัญ ซึ่งจะทำให้กิจการทราบรายได้ค่าใช้จ่าย กำไร ของการฝากขายแยกกับการขายปกติ ทำให้กิจการบริหารกำไรได้ดีขึ้น ขณะที่กิจการจะรับรู้การฝากขายรวมกับการขายปกติเมื่อมูลค่าของการฝากขายไม่มีนัยสำคัญ จะทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการ

บันทึกบัญชีในงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยเน้นกรณีการบันทึกบัญชีวิธีรับรู้การฝากขายแยกจากการขายปกติเพื่อนำให้เห็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการฝากขายเท่านั้นและเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารกำไร โดยผู้วิจัยคาดว่าจะการจัดการเรียนการสอนในครั้งนี้จะเน้นประโยชน์กับนักศึกษาให้มีผลการเรียนดีขึ้น และเป็นประโยชน์แก่อาจารย์ผู้สอนที่จะใช้วิธีการเรียนการสอนเป็นต้นแบบให้การสอนในรุ่นต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้การเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติมีคะแนนมากกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่ใช้การเรียนในชั้นเรียนปกติ

2. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้การเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติมีความพึงพอใจกับวิธีการเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติระดับมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ศึกษากับนักศึกษาคณะบัญชีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 3 ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 กลุ่มได้แก่ นักศึกษากลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าและนักศึกษากลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า เพื่อทดสอบว่าวิธีการเรียนการสอนโดยการฝึกปฏิบัติจะช่วยทำให้คะแนนของนักศึกษากลุ่มทดลองดีขึ้นหรือไม่ โดยนักศึกษากลุ่มควบคุม ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง มีจำนวน 37 คน ใช้วิธีการสอนในชั้นเรียนปกติ ส่วนนักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง มีจำนวน 71 คนใช้วิธีการเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

2.1 กระบวนการในการจัดรูปแบบการ

สอนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติประกอบด้วย การจัดเตรียมเนื้อหาให้ครอบคลุมตามหลักสูตรที่กำหนด แบ่งกลุ่มนักศึกษาและแบ่งหน้าที่งานตามความสนใจ นักศึกษาปฏิบัติงาน บันทึกข้อมูลโดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาตลอดกระบวนการ สำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการฝากขายได้แก่รายงานการขายสำหรับกิจการที่เกี่ยวข้องกับการฝากขายสินค้าที่ใช้อยู่โดยทั่วไปในทางปฏิบัติ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดทำกิจกรรมซึ่งเป็นแบบประเมินที่จัดทำโดยสำนักกีฬาและกิจกรรมนักศึกษา ร่วมกับสำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

2.2 กระบวนการในการเรียนในชั้นเรียนปกติ

ประกอบด้วยการจัดเตรียมเนื้อหาให้ครอบคลุมตามหลักสูตรที่กำหนด อาจารย์บรรยายในชั้นเรียนและให้นักศึกษาฝึกทำแบบฝึกหัดท้ายบทในชั้นเรียน สำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการฝากขายได้แก่รายงานการขายสำหรับกิจการที่เกี่ยวข้องกับการฝากขายสินค้าที่ใช้อยู่โดยทั่วไปในทางปฏิบัติ

3. ตัวแปรที่ศึกษา คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable)

ประกอบด้วยวิธีการสอน 2 วิธีคือการเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable)

คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหัวข้อการฝากขายของนักศึกษาคณะบัญชีที่ลงทะเบียนวิชาการบัญชีชั้นสูงในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

3.3 ตัวแปรร่วม (Covariate) คือคะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative GPA) เมื่อสิ้นชั้นปีที่ 2 ก่อนเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง

4. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 กลุ่มทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองจะเรียนด้วยวิธีบรรยายในชั้นเรียน 6 ชั่วโมง หลังจากนั้นจะฝึกปฏิบัตินอกชั้นเรียนด้วยการขายสินค้าที่ตลาดนัด มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต ช่วงระยะเวลาในกระบวนการตั้งแต่กันยายน 2559 ถึงตุลาคม 2559 โดยนักศึกษาจำนวน 71 คนจะแบ่งเป็น 2 กิจการ คือ กิจการที่ 1 จำนวน 35 คน ทำธุรกิจขายกะหรี่ปั๊บ และกิจการที่ 2 จำนวน 36 คน ทำธุรกิจขายนมสด นักศึกษามีกระบวนการในการดำเนินงานโดยมีอาจารย์ผู้สอนเป็นที่ปรึกษาดำเนินการดังนี้

- ปรึกษาหาข้อตกลงในการเลือกสินค้ามาขาย
- หาแหล่งในการรับสินค้ามาขาย
- ระดมเงินทุนจากสมาชิกในกลุ่มเพื่อนำไปซื้อสินค้า
- แบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละคนในกลุ่ม
- สมาชิกแต่ละคนปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ ฝ่ายจองสถานที่ ฝ่ายจัดซื้อ ฝ่ายรับสินค้า ฝ่ายขาย ฝ่ายเหรียญิก ฝ่ายจัดทำรายงาน

เพื่อให้การขายสินค้าบรรลุวัตถุประสงค์ของการ
ฝากขาย นั่นคือวันแรกให้กิจการที่ 1 เป็นผู้ขายสินค้า
ประกอบด้วยกะหรีปซึ่งเป็นสินค้าของกิจการที่ 1 เอง
และรับนมสดจากกิจการที่ 2 มาขาย ดังนั้นในวันนี้
กลุ่มที่ 1 จะมีบทบาทเป็นผู้รับฝากขายนมสด และ
กลุ่มที่ 2 มีบทบาทเป็นผู้ฝากขายนมสด ในวันถัดไป
กลุ่มที่ 2 จะเป็นผู้ขายสินค้าประกอบด้วยนมสดซึ่ง

เป็นสินค้าของกลุ่มที่ 2 เอง และรับกะหรีปจากกลุ่ม
ที่ 1 มาขาย ดังนั้นในวันนี้กลุ่มที่ 2 จะมีบทบาทเป็น
ผู้รับฝากขายกะหรีป และกลุ่มที่ 1 มีบทบาทเป็น
ผู้ฝากขายกะหรีป

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงรายละเอียดได้
ดังต่อไปนี้

กิจการที่ 1 ร้านขายกะหรีป

วันแรก ขายกะหรีปเอง	วันแรก รับนมสดจากกิจการที่ 2 มาขาย	วันถัดไป ส่งกะหรีปฝากกิจการที่ 2 ขาย
ข้อมูลที่เกิดขึ้นในส่วนนี้จะมีการบันทึกเช่นเดียวกับบัญชีขั้นต้น ดังนั้นจึงไม่นำมาพิจารณาในงานวิจัยนี้	วันนี้เป็นผู้รับฝากขาย	วันนี้เป็นผู้ฝากขาย
	ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อฝากขาย	ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อฝากขาย
	นักศึกษาจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปนี้ - ระบุจำนวนที่รับนมสดมาขาย - ระบุจำนวนนมสดที่ขายได้ - ระบุราคาขายที่ได้รับแจ้งมา - ระบุค่านายหน้าที่ได้รับ และระบุค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายแทนกิจการที่ 2 คือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขายนมสด	นักศึกษาจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปนี้ - ระบุจำนวนกะหรีปที่ส่งไปฝากขาย - รวบรวมต้นทุนต่อหน่วยของสินค้า - กำหนดราคาขาย - ระบุค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการส่งกะหรีปไปฝากขาย

กิจการที่ 2 ร้านขายนมสด

วันแรก ส่งนมสดฝากกิจการที่ 1 ขาย	วันแรก ขายนมสดเอง	วันถัดไป รับกะหรีปจากกิจการที่ 1 มาขาย
วันนี้เป็นผู้ฝากขาย	ข้อมูลที่เกิดขึ้นในส่วนนี้จะมีการบันทึกเช่นเดียวกับบัญชีขั้นต้น ดังนั้นจึงไม่นำมาพิจารณาในงานวิจัยนี้	วันนี้เป็นผู้รับฝากขาย
ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อฝากขาย		ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อฝากขาย
นักศึกษาจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปนี้ - ระบุจำนวนนมสดที่ส่งไปฝากขาย - รวบรวมต้นทุนต่อหน่วยของสินค้า - กำหนดราคาขาย - ระบุค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการส่งนมสดไปฝากขาย		นักศึกษาจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปนี้ - ระบุจำนวนที่รับกะหรีปมาขาย - ระบุจำนวนกะหรีปที่ขายได้ - ระบุราคาขายที่ได้รับแจ้งมา - ระบุค่านายหน้าที่ได้รับ และระบุค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายแทนกิจการที่ 1 คือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขายกะหรีป

ข้อมูลทั้งหมดที่เกิดขึ้นในฐานะผู้ฝากขายและผู้รับฝากขายทั้งของกิจการที่ 1 และกิจการที่ 2 จะเป็นข้อมูลที่ทั้งสองกลุ่มนำมาแบ่งปันกันในชั้นเรียนในชั่วโมงเรียนถัดไป เพื่อนำข้อมูลมาจัดทำรายงานการขายและบันทึกบัญชีตามทฤษฎีที่อาจารย์ผู้สอนได้บรรยายไว้ก่อนที่นักศึกษาออกไปฝึกปฏิบัติงานนอกชั้น

เรียน เมื่อนักศึกษาช่วยกันจัดทำรายงานการขายและบันทึกบัญชีเสร็จแล้วจะส่งตัวแทนกลุ่มขึ้นมานำเสนอหน้าชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ชี้แนะข้อผิดพลาดเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องรายงานการขายที่กิจการที่ 1 จัดทำส่งให้กิจการที่ 2 มีดังนี้

รายงานการขาย

ชื่อกิจการ(ผู้รับฝากขายคือกิจการที่ 1)

ที่อยู่.....

การฝากขายเลขที่.....

วันที่.....

ขายสินค้าในนาม (ระบุชื่อกิจการผู้ฝากขายคือกิจการที่ 2)

ที่อยู่.....

รายงานการขายสินค้า:นมสดถุง

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสินค้า (ถุง)	จำนวนเงิน
25xx	ยอดคงเหลือยกมา	0	
	ได้รับ	40	
	รวม	40	
	ขาย (ราคาขายถุงละ 12 บาท)	40	480
	ค่าใช้จ่ายประกอบด้วย		
	ค่าโฆษณา	140	
	ค่านายหน้า	14.4	
		154.4	
	หัก เงินทดรองจ่าย	140	14.4
	ยอดเงินค้างชำระ		465.6
	หัก ส่งเงินพร้อมรายงานการขาย		465.6
	ยอดเงินค้างชำระ		0

จากรายงานการขายข้างต้นนักศึกษาทั้งสองกลุ่มนำข้อมูลมาบันทึกบัญชีทั้งกิจการที่ 1 ในฐานะผู้รับฝากขายและกิจการที่ 2 ในฐานะผู้ฝากขาย ดังนี้

กิจการที่ 1 ผู้รับฝากขาย	กิจการที่ 2 ผู้ฝากขาย
กิจการที่ 2 ส่งนมสดถุงจำนวน 40 ถุง ฝากขายที่กิจการที่ 1 ต้นทุนถุงละ 7 บาท กำหนดราคาขายถุงละ 12 บาท โดยจะให้ค่านายหน้าร้อยละ 3 ของราคาขาย	
บันทึกความจำ: รับสินค้าจากกิจการที่ 2 มา 40 ถุงกำหนดราคาขายถุงละ 12 บาท โดยจะได้ค่านายหน้าร้อยละ 3 ของราคาขาย	เดบิต ฝากขาย 280 เครดิต สินค้าคงเหลือ (Perpetual Inventory System)280
กิจการที่ 2 จ่ายค่าขนส่งเข้า	
	เดบิต ฝากขาย 66 เครดิต เงินสด 66

กิจการที่ 1 ขายนมสดถุงจำนวน 40 ถุง	
เดบิต เงินสด 480	
เครดิต รับฝากขาย 480	
เดบิต รับฝากขาย 14.4	
เครดิต รายได้ค่านายหน้า 14.4	
กิจการที่ 1 จ่ายค่าโฆษณา 280 บาทโดยรับผิดชอบกับกิจการที่ 2 คนละครึ่ง	
เดบิต ค่าโฆษณา-ฝากขาย 140	
รับ ฝากขาย 140	
เครดิต เงินสด 280	
กิจการที่ 2 ส่งเงินทตรงจ่ายให้กิจการที่ 1 จำนวน 140 บาท	
เดบิต เงินสด 140	เดบิต เงินทตรงจ่าย 140
เครดิต รับฝากขาย 140	เครดิต เงินสด 140
กิจการที่ 1 จัดทำรายงานการขายพร้อมส่งเงินสดคงเหลือสุทธิคืนกิจการที่ 2 ทั้งหมด	
เดบิต รับฝากขาย 465.6	เดบิต เงินสด 465.6
เครดิต เงินสด 465.6	ค่า โฆษณา-ฝากขาย 140
	ค่า นายหน้า-ฝากขาย 14.4
	เครดิตเงินทตรงจ่าย 140
	ขายโดยการฝากขาย 480
	เดบิต ต้นทุนสินค้าฝากขาย 280
	ค่า ใช้จ่ายฝากขาย 66
	เครดิตฝากขาย 346
	เดบิต ขายโดยการฝากขาย 480
	ขาดทุนจากการฝากขาย 20.4
	เครดิต ค่าโฆษณา-ฝากขาย 140
	ค่า นายหน้า-ฝากขาย 14.4
	ต้น ทุนสินค้าฝากขาย 280
	ค่า ใช้จ่ายฝากขาย 66

สำหรับรายงานการขายกะหรือปีของกลุ่มที่ 2 ทำส่งให้กลุ่มที่ 1 จะมีลักษณะเช่นเดียวกันและนักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่ม จะนำรายงานการขายกะหรือปีมาช่วยกัน บันทึกบัญชีทั้งในฐานะผู้ฝากขายและผู้รับฝากขาย

4.2 กลุ่มควบคุม นักศึกษากลุ่มควบคุมจะเรียนด้วยวิธีบรรยายในชั้นเรียน 6 ชั่วโมงและฝึกทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่อยู่ในตำราเรียน 6 ชั่วโมงโดยใช้ช่วงระยะเวลาเดียวกับกลุ่มทดลอง ตำราเรียนเป็นตำราของ ทศนีย์นารถ ถิ่นสุทธีวันภูมิ (2559 : 330)

ที่ใช้ประกอบการเรียนสำหรับวิชาการบัญชีชั้นสูงของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งแบบฝึกหัดท้ายบทที่อยู่ในตำราเรียนมี 6 ข้อจะมีลักษณะที่คล้ายกันดังตัวอย่างต่อไปนี้

“บริษัท พัฒนา จำกัด ต้องการขยายตลาดไปที่จังหวัดนครราชสีมา จึงได้คัดเลือกร้านค้าในจังหวัดนครราชสีมา 1 ร้าน และได้ตกลงทำสัญญาฝากขายสินค้ากับร้านค้าคล่อง รายการเกี่ยวกับการฝากขายระหว่างเดือน ม.ค. 25X1 มีดังนี้

25X1

- ม.ค. 1 บริษัท พัฒนาจำกัด ส่งสินค้าไปฝากขาย 50 หน่วย ราคาทุนหน่วยละ 100 บาท กำหนดราคาขาย หน่วยละ 180 บาท โดยร้านค้าคล่องจะได้รับค่านายหน้า 20% ของยอดขาย และร้านค้าคล่องต้องรับผิดชอบค่าโฆษณาหนึ่งในสามของทั้งหมดที่ตนจ่ายเพื่อโฆษณาสินค้าฝากขาย
- 3 บริษัท พัฒนา จำกัด จ่ายค่าขนส่งสินค้าไปที่ร้านค้าคล่อง 200 บาท
- 8 ร้านค้าคล่องจ่ายค่าโฆษณาสินค้าที่รับฝากขาย 150 บาท
- 12 ร้านค้าคล่องขายสินค้าเป็นเงินสด 40 ชิ้น
- 13 ร้านค้าคล่อง จ่ายค่าขนส่งสินค้าไปให้ลูกค้า

120 บาท

- 18 ร้านค้าคล่อง ส่งเงินค่าขายสินค้าให้แก่บริษัทพัฒนา จำกัด ล่วงหน้าจำนวน 3,000 บาท
- 22 ร้านค้าคล่อง จ่ายค่าซ่อมแซมสินค้าที่รับฝากขายซึ่งขายไปเมื่อ 12 ม.ค. 25X1 จำนวน 240 บาท ตามคำอนุญาตของบริษัทพัฒนา จำกัด
- 31 ร้านค้าคล่อง จัดทำรายงานการขายพร้อมส่งเงินสดคงเหลือสุทธิคืนบริษัทพัฒนา จำกัด ทั้งหมด

- ให้ทำ**
- บันทึกบัญชีเกี่ยวกับการฝากขายของบริษัท พัฒนา จำกัด และร้านค้าคล่อง วิธีแยกจากการขายปกติ โดยทั้งสองกิจการใช้ Perpetual Inventory System
 - รายงานการขาย (Sales Account) ”

นักศึกษาในกลุ่มควมคุมจะฝึกทำรายงานการขายและบันทึกบัญชีในห้องเรียนดังนี้

ว.ด.ป	บริษัท พัฒนา(ผู้ฝากขาย)	ร้านค้าคล่อง(ผู้รับฝากขาย)
25x1 ม.ค.1	เดบิต ฝากขาย -ร้านค้าคล่อง 5,000 เครดิต สินค้าคงเหลือ 5,000	บันทึกความจำ:ได้รับฝากขายสินค้า 50 ชิ้นจากบริษัทพัฒนาราคาขายชิ้นละ 180 บาทอัตราผลตอบแทนเป็นค่านายหน้า 20% ของราคาขาย
3	เดบิต ฝากขาย -ร้านค้าคล่อง 200 เครดิต เงินสด 200	
8		เดบิต รับฝากขาย-พัฒนา 100 ค่าโฆษณา-รับฝากขาย 50 เครดิต เงินสด 150
12		เดบิต เงินสด 7,200 เครดิต รับฝากขาย-พัฒนา 7,200 เดบิต รับฝากขาย-พัฒนา 1,440 เครดิต รายได้ค่านายหน้า 1,440
13		เดบิต รับฝากขาย-พัฒนา 120 เครดิต เงินสด 120
18	เดบิต เงินสด 3,000 เครดิต เงินรับล่วงหน้า 3,000	รับฝากขาย-พัฒนา 3,000 เครดิต เงินสด 3,000
22		เดบิต รับฝากขาย-พัฒนา 240 เครดิต เงินสด 240
31	เดบิตเงินสด 2,300 เงินรับล่วงหน้า 3,000 ค่าโฆษณาฝากขาย 100 ค่านายหน้าฝากขาย 1,440 ค่าขนส่งออกฝากขาย 120 ค่าซ่อมสินค้าฝากขาย 240 เครดิตขายโดยฝากขาย 7,200	เดบิต รับฝากขาย-พัฒนา 2,300 เครดิต เงินสด 2,300

ว.ค.ป	บริษัท พัฒนา(ผู้ฝากขาย)	ร้านค้าคล่อง(ผู้รับฝากขาย)
เดบิต	ต้นทุนสินค้าฝากขาย 4,000	
เดบิต	ค่าใช้จ่ายฝากขาย 160	
เครดิต	ฝากขาย -ร้านค้าคล่อง 4,160	
เดบิต	ขายโดยฝากขาย 7,200	
เครดิต	ต้นทุนสินค้าฝากขาย 4,000	
	ค่าใช้จ่ายฝากขาย 160	
	ค่าโฆษณาฝากขาย 100	
	ค่านายหน้าฝากขาย 1,440	
	ค่าขนส่งออกฝากขาย 120	
	ค่าซ่อมสินค้าฝากขาย 240	
	กำไรจากการฝากขาย 1,140	

ร้าน ค้าคล่อง

1234 ถนน พระรามที่ 4 เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

การฝากขายเลขที่ 111

วันที่ 31 มกราคม 25x1

ขายสินค้าในนาม:บริษัท พัฒนา

สำนักงาน :เลขที่ 432 ถนนพหลโยธิน เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

รายงานการขายสินค้า: พัดลมจำนวน 50 เครื่อง

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสินค้า (เครื่อง)	จำนวนเงิน
25xx	ยอดคงเหลือยกมา	0	
	ได้รับ	50	
	รวม	50	
	ขายสินค้า 40 ชิ้น(ราคาขายชิ้นละ 180 บาท)	40	7,200
	ค่าใช้จ่ายประกอบด้วย		
	ค่าโฆษณา100		
	ค่านายหน้า 1,440		
	ค่าขนส่งออก 120		
	ค่าซ่อมแซมสินค้า 240		1,900
			5,300
	หัก เงินส่งล่วงหน้า		3,000
	ยอดเงินค้างชำระ		2,300
	หัก ส่งเงินพร้อมรายงานการขาย		2,300
	ยอดเงินค้างชำระ		0
	สินค้าคงเหลือ	10	

เมื่อสิ้นสุดการทำกิจกรรมในหัวข้อนี้ ได้ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักศึกษากลุ่มควบคุมและนักศึกษากลุ่มทดลอง ด้วยการนำรายงานการขายสินค้าของกิจการเกี่ยวกับการฝากขายที่ใช้อยู่โดยทั่วไปในทางปฏิบัติมาให้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มบันทึกรายการบัญชี และให้นักศึกษากลุ่มทดลองทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการทำกิจกรรม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนทดสอบหัวข้อการฝากขายระหว่างนักศึกษากลุ่มควบคุมกับนักศึกษากลุ่มทดลองเป็นตัวแปรตาม วิธีการสอนระหว่างการเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติเป็นตัวแปรต้น และคะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative GPA) เป็นตัวแปรร่วม (Covariate) แล้วนำมาเปรียบ

เทียบโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) สำหรับความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มทดลองที่มีต่อวิธีการเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้เกณฑ์ตามช่วงคะแนนโดยคำนวณจากค่าพิสัยดังนี้

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึงระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึงระดับมาก

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึงระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึงระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึงระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนหัวข้อการฝากขายระหว่างวิธีการเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ เมื่อควบคุมตัวแปรคะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative GPA)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ตัวแปรร่วม	64.400	1	64.400	79.595	0.000
กลุ่ม	1.830	1	1.830	2.262	0.136
ความคลาดเคลื่อน	84.956	105	0.809		

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติโดยใช้สถิติแบบ ANCOVA และใช้คะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative GPA) เป็นตัวแปร

ร่วม (Covariate) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่เรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจจากการร่วมกิจกรรม	4.54	0.50	มากที่สุด
2. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ทางบัญชีที่เรียนมา	4.55	0.58	มากที่สุด
3. กิจกรรมนี้เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม	4.34	0.69	มากที่สุด
4. กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.31	0.55	มากที่สุด
5. ผู้เรียนได้ประโยชน์จากกิจกรรมนี้	4.48	0.50	มากที่สุด
รวม	4.48	0.50	มากที่สุด

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ พบว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.48, S.D. = 0.50) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจจากการร่วมกิจกรรมในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.54, S.D. = 0.50) กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ทางบัญชีที่เรียนมาในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.55, S.D. = 0.58) กิจกรรมนี้เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.34, S.D. = 0.69) กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.31, S.D. = 0.55) ผู้เรียนได้ประโยชน์จากกิจกรรมนี้ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.48, S.D. = 0.50)

อภิปรายผล

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนการสอนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติในเรื่องการฝากขาย โดยใช้สถิติแบบ ANCOVA และใช้คะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative GPA) เป็นตัวแปรร่วม (Covariate) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในชั้นเรียนปกติกับนักศึกษาที่เรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ Dowling et al. (2003) Potter and Johnston (2006) และ Jones and Chen (2008) ที่พบว่า การเรียนแบบผสมผสานทำให้ผลการเรียนดีกว่าการเรียนแบบปกติ แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Keller et al. (2009) ที่พบว่าการสอนแบบปกติกับสอนแบบผสมผสานไม่ทำให้ผลการเรียนแตกต่างกัน นอกจากนี้จากข้อสังเกตของผู้วิจัยพบว่า การสอนเปรียบเทียบกัน 2 วิธี ทำให้กลุ่มควบคุมได้ฝึกฝนทางด้านบัญชีซ้ำหลายรอบ ขณะที่กลุ่มทดลองได้ฝึกฝนทางด้านบัญชีเพียงครั้งเดียวด้วยข้อมูลจริงที่เกิดขึ้น และพบว่ากลุ่มควบคุมได้ฝึกทักษะทางด้านบัญชีเพียงด้านเดียว ขณะที่กลุ่มทดลองได้ฝึกทักษะด้านอื่นนอกเหนือจากด้านบัญชี เช่น ทักษะด้านความเป็นผู้ประกอบการ แต่ถึงแม้ว่าวิธีการเรียนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติจะไม่ได้ช่วยทำให้ผลการ

เรียนของนักศึกษาดีกว่าวิธีการเรียนในชั้นเรียนปกติ แต่จากแบบสอบถามความพึงพอใจจากการทำกิจกรรมครั้งนี้ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ทุกๆ ด้าน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาตอบคำถามปลายเปิดเพิ่มเติมว่า กิจกรรมนี้มีประโยชน์กับรุ่นน้องที่จะต้องเรียนในปีต่อไปหรือไม่ พบว่าร้อยละ 85 อยากให้จัดกิจกรรมแบบนี้ให้รุ่นต่อไปด้วยเหตุผลต่างๆ กัน เช่น

- ได้ปฏิบัติงานจริง ขยายจริง ลงบันทึกบัญชีตามเหตุการณ์จริง
- ได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- ได้ฝึกการวางแผนและการคำนวณต้นทุนกำไร ในการทำธุรกิจ
- เข้าใจเนื้อหาแบบเห็นภาพรวมทำให้เข้าใจมากขึ้น
- ได้นำเนื้อหาความรู้ในบทเรียนไปปรับใช้ในชีวิตจริง
- ประสบการณ์จริงจะจำได้นานกว่าการเรียนในห้อง

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

ในการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้กับนักศึกษารุ่นต่อไป หรือเพื่อทำงานวิจัยในครั้งต่อไปผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. หลักสูตรบัญชีควรเก็บสถิติคะแนนของนักศึกษาในแต่ละหัวข้อของการบัญชี เพื่อพิจารณาว่าหัวข้อใดที่นักศึกษามีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50 แล้วนำมาพิจารณา ดำเนินการเรียนการสอนนอกชั้นเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ
2. หากจะทำวิจัยในหัวข้อการฝากขายครั้งต่อไป ควรระบุกิจกรรมการฝากขาย โดยเชื่อมโยงกับการเขียนผังในการปฏิบัติงานและเอกสารทางการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการฝากขาย เช่น ใบฝากขาย บันทึกความจำการฝากขาย บัตรคุมการรับจ่ายสินค้า ใบสำคัญรับเงิน ใบสำคัญจ่ายเงิน และใบสำคัญทั่วไปที่เกี่ยวข้องเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจระบบบัญชีเกี่ยวกับการฝากขายอย่างละเอียด
3. หลักสูตรบัญชีอาจพัฒนาโปรแกรม Business

Simulation + Accounting Software มาช่วยในการเรียนการสอนหัวข้อของการบัญชี เพื่อให้ให้นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

4. ควรแบ่งกลุ่มนักศึกษาให้เป็นกลุ่มย่อยกว่านี้ เนื่องจากการแบ่งฝ่ายเป็นผู้ฝากขายและผู้รับฝากขายแค่ 2 ฝ่าย ด้วยจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนถึง 71 คน อาจทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนี้ได้ไม่ทั่วถึง

นอกจากนี้การทำงานวิจัยในครั้งต่อไปอาจนำไปใช้กับรายวิชาอื่นเช่นวิชาการบัญชีต้นทุนโดยให้นักศึกษากลุ่มทดลองขายของที่เกิดจากการผลิตของนักศึกษาเองเพื่อฝึกคำนวณต้นทุนเปรียบเทียบกับนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ให้นักศึกษาฝึกคำนวณต้นทุนจากแบบฝึกหัดท้ายตำราเรียน หรืออาจนำไปใช้กับรายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เช่นวิชาการสอบบัญชี การฝึกงานด้านบัญชี วิชาสหกิจศึกษาสำหรับนักบัญชี

เอกสารอ้างอิง

เฉลิมพร เย็นเยือก. (2558). การศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 4(2), 89-98.

ทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวินภูมิ. (2559). *การบัญชีขั้นสูง 1*. ปทุมธานี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ทีศนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิลมนี พิทักษ์, ลัดดา ศิลาโนย และจรรยา บุญมี ประเสริฐ. (2550). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม*. ค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2559, จาก edoffice.kku.ac.th/research/files/101306-3-1-lesson1-5.doc

ประเวศ วะสี. (2537). *ยุทธศาสตร์ทางปัญญาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิภูมิปัญญา ร่วมกับสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย.

ยอดนภา เกษเมือง. (2554). *การพัฒนาระบบการเรียนการสอนบนเว็บไซต์เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา*. ค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2559, จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/bitstream/handle/123456789/2280/144906.pdf?sequence=1>

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *พรบ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*. ค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2559, จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=9319&Key=news_research

อนันท์ คัมภีรานนท์ และ ภูสิษฐ์ บวรวัฒนดิolk. (2555). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับวิธีการสอนปกติในวิชาหลักการอาชีวะและเทคนิคศึกษา. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 22(2), 393-404.

อำไพ หรรณารักษ์. (2550). *ความรู้เพื่อประชาชน ชุดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน*. ค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2559, จาก [http://www.accu.or.jp/esd/mt-static/coe/tei/คู่มือ%20ESD%20เล่ม%201 %20\(ปรับปรุง\).pdf](http://www.accu.or.jp/esd/mt-static/coe/tei/คู่มือ%20ESD%20เล่ม%201 %20(ปรับปรุง).pdf)

Byrne, M., Flood, B., & Willis, P. (2002). The relationship between learning approaches and learning outcomes: a study of Irish accounting students. *Accounting Education*, 9, 403-406.

Davidson, R. (2002). Relationship of study approach and exam performance. *Journal of Accounting Education*, 20, 29-44.

Dowling, C., Godfrey, J., & Gyles, N. (2003). Do Hybrid Flexible Delivery Teaching Methods Improve Accounting Students' Learning Outcomes? *Accounting Education*, 12(4), 373-391.

- Jones, K., & Chen, C. (2008). Blended Learning in a Graduate Accounting Course: Student Satisfaction and Course Design Issues. *The Accounting Educators' Journal*, 18, 15-28.
- Keller, J., Hassell, J., Webber, S., & Johnson, J. (2009). A Comparison of Academic Performance in Traditional and Hybrid Sections of Introductory Managerial Accounting. *Journal of Accounting Education*, 27(3), 147-154.
- Potter, B., & Johnston, C. (2006). The Effect of Interactive on-Line Learning Systems on Student Learning Outcomes in Accounting. *Journal of Accounting Education*, 24, 16-34.
- Ramsden, P. (1985). Student learning research: Retrospect and prospect. *Higher Education Research and Development*, 4, 51-69.
- Rizk, L. (2011). *Learning by Doing: Toward an Experiential Approach to Professional Development*. Retrieved December 1, 2016, from <http://www.ifla.org/past-wlic/2011/183-rizk-en.pdf>
- Trigwell, K., & Prosser, M. (1991). Improving the quality of student learning: the influence of the learning context and student approaches to learning on learning outcomes. *Higher Education*, 22, 251-266.
- Watkins, D. (1982). Identifying the study process dimensions of Australian university students. *Australian Journal of Education*, 26, 76-85.